

Betænkning

over forslag til lov om ændring af lov om registrering af motor- køretøjer m. v. [af Arne Bjerregaard m. fl.].

(Afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 21. maj 1976).

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder. I forbindelse hermed har ministeren for skatter og afgifter skriftligt besvaret en række spørgsmål.

Udvalget har modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Danmarks Automobil-Forhandler-Forening
og Dansk Taxi Forbund.

Der er af ministeren for skatter og afgifter stillet to ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et *mindretal* (socialdemokratiets, socialistisk folkepartis, kristeligt folkepartis og Danmarks kommunistiske partis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af ministeren for skatter og afgifter stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (fremskridtspartiets, det radikale venstres, det konservative folkepartis og centrum-demokraternes medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Et *mindretal inden for mindretallet* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) anfører som begrundelse for, at mindretallet ikke kan støtte lovforslaget:

Der bør snarest ske en bastant lettelse af den jerndyne af restriktioner, folkettinget og de koncessionsgivende myndigheder har overbefængt hyrevognserhvervet med.

Erhvervet kan med samme ret som fiskerne, eksportindustrierhvervene, de små næringsdrivende og ligestillede henvise til de stigende omkostninger og det faldende indtjeningsniveau og dermed også med nogen ret ønske disse

skævheder rettet op gennem en subsidieordning. Fremskridtspartiet vil imidlertid afvise denne vej som farbar over et statsbudget, der – trods alt for højt almindeligt skattetryk – viser et underskud på omkring 25 milliarder kroner for det kommende år, hvis der ikke gribes meget kraftigt ind. Det gælder også, når der – som her – er tale om, at subsidieringen sker ved forøgelse af de særlempelser, hyrevogne har i forhold til andre biler ved registreringsafgiften – en skatteform, der af hensyn til de offentlige udgifters bestridelse nødvendigvis må bevares.

Fremskridtspartiet finder det ganske urimeligt, at for eksempel hyrevognsnævnet uden nogen rimelig begrundelse har forhindret, at stigende omkostninger kompenseres gennem en regulering af takstniveauet, og fremskridtspartiet finder i denne sammenhæng grund til at udtale sin misbilligelse af denne disposition.

I den nye hyrevognslovgivning vil fremskridtspartiet arbejde for, at lovdynen fjernes, så erhvervet atter bliver levedygtigt. En indsprøjtning til hyrevognserhvervet i form af afgiftsbegunstigelser, som lovforslaget ønsker, vil imidlertid på længere sigt hæmme erhvervet. Dets modstykke vil nemlig efter al erfaring blive, at lovgivningsmagten trækker yderligere restriktioner om kørselsdistrikter, vogn- og kørselskontrol, rygeforbud, fastere regler for bestillingskontorer etc. ned over erhvervets hoveder. Fremskridtspartiet vil med næb og kløer tage afstand fra sådanne initiativer og vil herved arbejde for atter at gøre hyrevognserhvervet til et frit erhverv, hvor det offentlige alene sætter ind for at garantere den nødvendige sikkerhed for passagererne.

Forslagets smålappetilskudsløsning er således et ganske klart udtryk for, hvordan man ikke